

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 27/11
Luxemburg, 29 martie 2011

Hotărârea în cauza T-33/09
Portugalia/Comisia

În cadrul recuperării unor penalități cu titlu cominatoriu stabilite de Curte, Comisia nu poate aprecia conformitatea legislației naționale cu dreptul UE

Această apreciere fiind de competența exclusivă a Curții, Comisia trebuia să inițieze o nouă procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor

Prin Hotărârea din 14 octombrie 2004¹, Curtea de Justiție a constatat că Portugalia nu-și îndeplinise obligațiile care îi reveneau, întrucât nu abrogase legislația sa națională care condiționa acordarea de daune interese persoanelor lezate în urma unei încălcări a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice de proba unei culpe sau a unui dol². Considerând că Portugalia nu se conformase acestei hotărâri, Comisia a introdus, la 7 februarie 2006, o nouă acțiune prin care solicita stabilirea unor penalități cu titlu cominatoriu. Prin Hotărârea din 10 ianuarie 2008³, Curtea a statuat că Portugalia nu se conformase primei hotărâri din 2004, întrucât legislația națională contestată nu fusese încă abrogată. Prin urmare, Curtea a condamnat Portugalia să plătească Comisiei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 19 392 de euro pe zi de întârziere în aplicarea măsurilor necesare pentru a se conforma primei hotărâri din 2004, începând cu data pronunțării hotărârii, 10 ianuarie 2008.

Între timp, la 31 decembrie 2007, Portugalia a adoptat Legea nr. 67/2007, care a intrat în vigoare la 30 ianuarie 2008 și care abroga legislația națională în discuție și instaura un nou regim de indemnizare a prejudiciilor cauzate de stat. Cu toate acestea, Comisia a considerat că această lege nu constituia o măsură de executare adecvată și completă a Hotărârii din 2004. Comisia a considerat, în această privință, că acest nou regim de indemnizare nu asigura conformitatea dreptului portughez cu obligațiile rezultate din Directiva privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice. În aceste condiții, Portugalia a adoptat Legea nr. 31/2008, de modificare a Legii nr. 67/2007, considerând în același timp că prin adoptarea Legii nr. 67/2007 erau luate toate măsurile necesare pentru executarea Hotărârii din 2004. Legea nr. 31/2008 a intrat în vigoare la 18 iulie 2008.

Prin decizia din 25 noiembrie 2008, Comisia a considerat că Legea nr. 67/2007 nu constituia o executare adecvată a Hotărârii din 2004 și că autoritățile naționale se conformaseră acestei hotărâri a Curții numai prin adoptarea Legii nr. 31/2008. În consecință, Comisia a solicitat Portugaliei plata unor penalități cu titlu cominatoriu în cuantum total de 3 665 088 de euro pentru perioada cuprinsă între 10 ianuarie și 17 iulie 2008. Întrucât a considerat că ordinea juridică portugheză era conformă Hotărârii din 2004 începând de la data de 30 ianuarie 2008 – data intrării în vigoare a Legii nr. 67/2007 –, Portugalia a contestat decizia Comisiei de stabilire a cuantumului total al penalităților cu titlu cominatoriu și a solicitat Tribunalului să anuleze această decizie.

În hotărârea pronunțată astăzi, **Tribunalul anulează decizia Comisiei.**

¹ Hotărârea Curții din 14 octombrie 2004, Comisia/Portugalia ([C-275/03](#)).

² Obligație decurgând din articolul 1 alineatul (1) și din articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

³ Hotărârea Curții din 10 ianuarie 2008, Comisia/Portugalia ([C-70/06](#)).

Mai întâi, Tribunalul se pronunță asupra competenței sale de a soluționa prezenta acțiune. În această privință, Tribunalul constată că **dreptul Uniunii nu stabilește modalitățile de executare a unei hotărâri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pronunțate de Curte și prin care un stat membru este obligat la plata către Comisie a unor penalități cu titlu cominatoriu**. În mod similar, dreptul Uniunii nu cuprinde nicio dispoziție specială cu privire la soluționarea litigiilor care pot interveni între un stat membru și Comisie cu ocazia executării unei asemenea hotărâri. Cu toate acestea, Tribunalul constată că **este de competența Comisiei să recupereze sumele care ar fi datorate la bugetul Uniunii în executarea unei hotărâri a Curții**. Tribunalul consideră că, prin urmare, este competent pentru a analiza o acțiune introdusă împotriva unei decizii a Comisiei prin care se stabilește quantumul datorat de statul membru ca penalități cu titlu cominatoriu. Tribunalul precizează însă că, în cadrul exercitării acestei competențe, nu poate aduce atingere **competenței exclusive rezervate Curții de a analiza neîndeplinirea de către un stat membru a obligațiilor rezultate din dreptul Uniunii**.

În continuare, în legătură cu temeinicia acțiunii, Tribunalul amintește că din Hotărârea din 2008 rezultă că revenea Portugaliei obligația de a abroga legislația națională în litigiu pentru a se conforma Hotărârii din 2004 și că penalitățile cu titlu cominatoriu ar fi datorate până la acea dată. Or, **această legislație a fost abrogată prin Legea nr. 67/2007, care a intrat în vigoare la 30 ianuarie 2008**. Comisia a refuzat însă să considere că neîndeplinirea obligațiilor încetase la acea dată și a considerat că încetarea neîndeplinirii obligațiilor intervenise la 18 iulie 2008, data de intrare în vigoare a Legii nr. 31/2008. Tribunalul constată că, astfel, **Comisia nu a respectat dispozitivul Hotărârii din 2008** și, în consecință, anulează decizia Comisiei.

În sfârșit, Tribunalul respinge argumentația Comisiei potrivit căreia aceasta ar fi avut obligația de a verifica dacă regimul instaurat în urma adoptării Legii 67/2007 constituia o transpunere adecvată a dreptului Uniunii. Astfel, o asemenea apreciere, pe de o parte, este de competența exclusivă a Curții și, pe de altă parte, depășește un control al cărui obiect este să se determine dacă legislația națională a fost sau nu a fost efectiv abrogată. Tribunalul consideră că, în consecință, Comisia nu putea să decidă, în cadrul executării Hotărârii din 2008, că Legea nr. 67/2007 nu era conformă cu dreptul Uniunii, iar ulterior să tragă concluziile care se impuneau pentru a calcula penalitățile cu titlu cominatoriu dispuse de Curte. În măsura în care considera că regimul juridic introdus prin această lege nu constituia o transpunere corectă a dreptului Uniunii, ar fi trebuit să inițieze o nouă procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720